

Sygn. akt I C 58/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Opocznie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S. R. M. M. (1)

Protokolant: st. sekr. sąd. Paulina Neyman

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 lipca 2022 roku w O.,

sprawy z powództwa R. U.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o zadośćuczynienie i odszkodowanie

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda R. U. tytułem zadośćuczynienia kwotę 21.400,- (dwadzieścia jeden tysięcy czterysta) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 września 2020 roku do dnia zapłaty.
2. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda R. U. tytułem odszkodowania kwotę 4.316,93,- (cztery tysiące trzysta szesnaście 93/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:
 - a) od kwoty 2.085,-(dwa tysiące osiemdziesiąt pięć) złotych od dnia 14 listopada 2020 roku do dnia zapłaty;
 - b) od kwoty 2.231,93,-(dwa tysiące dwieście trzydzieści jeden 93/100) złotych od dnia 12 lipca 2022 roku do dnia zapłaty.
3. oddala powództwo w pozostałej części.
4. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda R. U. kwotę 4.900,25,-(cztery tysiące dziewięćset 25/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.
5. nakazuje zwrócić pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w S. kwotę 400,-(czterysta) złotych zaksięgowaną pod pozycją 5000757104.

Sygn. akt I C 58/21

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 20 stycznia 2021 r. (data nadania) powód R. U. – reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego – wnosił o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S.:

- kwoty 26.400,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 września 2020 r. do dnia zapłaty,

- kwoty 5.824,02 zł tytułem dalszego odszkodowania za poniesione koszty leczenia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 listopada 2020 r. do dnia zapłaty

- kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż w dniu 1 sierpnia 2020 r. w miejscowości S. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego kierujący motocyklem marki H. (...) o nr rej. (...) R. U. doznał poważnych obrażeń ciała. W momencie zdarzenia pojazd sprawcy wypadku był ubezpieczony w zakresie OC w pozwanym Towarzystwie (...). Pełnomocnik powoda podniósł, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany pismem z dnia 21 września 2020 r. uznał swoją odpowiedzialność za powstałą szkodę i przyznał powodowi zaliczkę na poczet przyszłych świadczeń w wysokości 5.000,00 zł, zaś decyzją z dnia 13 listopada 2020 r. pozwany ostatecznie przyjął odpowiedzialność za powstałą szkodę oraz wypłacił odszkodowanie w kwocie 9.120,50 zł.

Wskazał, że na dochodzoną kwotę 5.824,02 zł składają się następujące należności:

- kwota 63,52 zł tytułem dalszego odszkodowania za poniesione koszty leczenia,

- kwota 4.560,50 zł tytułem dalszego odszkodowania za poniesione koszty opieki sprawowanej nad powodem,

- kwota 1.200,00 zł tytułem odszkodowania za utracone dochody.

/vide: - pozew z uzasadnieniem k. 3 – 8/

W odpowiedzi na pozew z dnia 12 lutego 2021 r. pozwany (...) Towarzystwo (...) na (...) S.A. z siedzibą w S. – reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego - wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany zaprzeczył następującym okolicznościom:

- by sprawcą zdarzenia była kierująca pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...),

- urazy doznane przez powoda w wypadku wywołały skutki dla zdrowia i funkcjonowania powoda opisane w pozwie,

- by powód przed wypadkiem był w pełni zdrowy,

- by aktualny stan zdrowia powoda był wynikiem tylko i wyłącznie wypadku,

- by zachodziła konieczność dalszego leczenia powoda w związku z urazami doznanymi przez powoda w wyniku wypadku,

- by powód podejmował dalsze leczenie,

- by kwotą adekwatną do rozmiaru krzywdy powoda doznanej w związku z wypadkiem była kwota wskazana w pozwie,

- by wydatki ponoszone przez powoda na leczenie wskazane w pozwie pozostawały w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem oraz by wyrażały się kwotą wskazaną w pozwie,

- by wskutek wypadku doszło do zwiększenia się potrzeb powoda w jakimkolwiek zakresie,

- by stan zdrowia powoda będący tylko i wyłącznie następstwem wypadku uniemożliwił mu samodzielne wykonywanie czynności dnia codziennego i skutkowało koniecznością udzielania powodowi pomocy w wymiarze wskazanym w pozwie,

- by koszt uzasadnionej opieki osób trzecich wyrażał się kwotą wskazaną w pozwie,
- by powód wskutek wypadku pozostawał niezdolny do pracy dłużej niż do dnia 4.09.2020 r.,
- by wskutek wypadku powód utracił jakiegokolwiek dochody, w tym w wysokości wskazanej w pozwie,
- by wymagalność roszczeń powoda powstała w dacie wskazanej w pozwie.

/vide: - odpowiedź na pozew z uzasadnieniem k. 41 – 44/

W piśmie procesowym z dnia 12 kwietnia 2021 roku pełnomocnik pozwanego podniósł 50 % zarzut przyczynienia się powoda do powstania szkody polegający na przekroczeniu dozwolonej prędkości co mogło mieć wpływ na skuteczność manewrów obronnych i tym samym na zaistnienie kolizji.

/vide: - pismo procesowe z dnia 12 kwietnia 2021 r. – k. 137/

Pismem sporządzonym dnia 6 lipca 2022 r. pełnomocnik powoda zmodyfikował żądanie pozwu w ten sposób, że wnosił o zasądzenie od pozwanego:

1. kwoty 26.400,00 zł tytułem dalszego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 września 2020 r. do dnia zapłaty,
2. kwoty 13.241,85 zł tytułem dalszego odszkodowania za poniesione koszty leczenia, koszty sprawowanej opieki, utraconych dochodów wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi:
 - od kwoty 5.824,02 zł za okres od dnia 14 listopada 2020 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 7.417,83 zł za okres od dnia następnego po doręczeniu pozwanej odpisu pisma z rozszerzeniem powództwa do dnia zapłaty,
3. kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, zaś w zakresie opłaty od pozwu od dnia jej uiszczenia.

/vide: - pismo z dnia 06.07.2022 r. z uzasadnieniem k. 222 – 224/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 sierpnia 2020 r. ok. godziny 14.25 na drodze krajowej nr (...) w miejscowości S. kierująca pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...) Z. D. (1) wykonując manewr włączania się do ruchu z drogi podporządkowanej nie udzieliła pierwszeństwa przejazdu, w wyniku czego doprowadziła do zderzenia z jadącym drogą z pierwszeństwem przejazdu kierującym motocyklem marki H. (...) o nr rej (...) R. U., który w wyniku zdarzenia doznał obrażeń ciała.

Za w/w czyn sprawca wypadku Z. D. (1) została skazana wyrokiem Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 23 lutego 2021 r. wydanym w sprawie sygn. akt II K 718/20, zmienionym następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 15 czerwca 2021 r. wydanym w sprawie sygn. akt IV Ka 301/21. Na mocy wyroku sądu odwoławczego orzeczono na podstawie art. 46 § 2 k.k. wobec oskarżonej Z. D. (2) środek kompensacyjny w postaci nawiązki w kwocie 1.000 złotych.

/dowód: - zeznania powoda R. U. k. 243- min. 2.03-11.45 w zw. z k. 85 – min. 5.21 – 27.16,

- zeznania świadka Z. D. (2) k. 86 – min. 30.09 – 48.05

- notatka urzędowa k. 1 w aktach sprawy II K 718/20,

- wyrok z dnia 23.02.2021 r. k. 147 w aktach sprawy II K 718/20,

- wyrok z dnia 15.06.2021 r. k. 188 w aktach sprawy II K 718/20/

W momencie zdarzenia pojazd sprawcy wypadku ubezpieczony był w zakresie polisy OC w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S..

/dowód: - informacja z Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego

k. 14/

Po zdarzeniu powód R. U. został przetransportowany karetką pogotowia ratunkowego do Szpitala (...) w O. gdzie w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym wykonano nastawienie zwichnięcia barku lewego i założono temblak na okres 4 tygodni.

W trakcie badań diagnostycznych w Oddziale stwierdzono:

- zwichnięcie przednie lewego stawu ramiennego ze złamaniem guzka większego kości ramiennej (po repozycji głowa kości ramiennej zrotowana),
- złamanie żeber III i IV po stronie lewej,
- złamanie górnej krawędzi trzonu kręgu (...)

Podczas wizyty w Poradni Urazowo – Ortopedycznej w dniu 4 września 2020 r. stwierdzono u powoda w RTG oderwanie wyrostka ościstego (...). Zakres ruchomości barku lewego ustalono na 95%. Leczenie ortopedyczne zakończono bez zleceń rehabilitacji.

Powód odbył też jedną wizytę u neurologa.

/dowód: - dokumentacja medyczna k. 15 – 29/

Przyczyną zaistnienia przedmiotowego wypadku było nieprawidłowe postępowanie kierującej samochodem O., która wjeżdżając na drogę K – 12 nie ustąpiła należnego pierwszeństwa motocykliście jadącemu tą drogą. Kierująca samochodem O. swoim postępowaniem naruszyła zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym wynikającą z art. 17 ust. 2 prawa o ruchu drogowym. Kierujący motocyklem nie miał w tej sytuacji fizycznej możliwości uniknięcia wypadku. Brak jest podstaw do stwierdzenia, że kierujący motocyklem Harley przekroczył dopuszczalną prędkość ruchu na tym odcinku drogi. Manewr podjęty przez kierującego motocyklem przed zdarzeniem, tj. hamowanie z jednoczesnym skrętem w swoją prawą stronę należy uznać za prawidłowy.

/dowód: - opinia biegłego sądowego mgr inż. Z. B. z

załącznikami k. 93 – 115/

W zakresie ortopedii powód R. U. w wyniku wypadku z dnia 1 sierpnia 2020 r. doznał:

- zwichnięcia przedniego lewego stawu ramiennego ze złamaniem guzka większego kości ramiennej,
- złamania żeber III i IV po stronie lewej,
- złamania górnej krawędzi trzonu kręgu (...).

Według powoda bóle barku lewego o znacznym nasileniu utrzymywały się do 2 miesięcy, klatki piersiowej do 2 miesięcy, a szyi z ograniczeniem ruchomości nie potrafi określić. Urazy doznane przez powoda skutkują

dolegliwościami barku do 2 miesięcy (w tym znaczne do 10 dni), klatki piersiowej do 6-8 tygodni (w tym znaczne do 2-3 tygodni) i kręgosłupa szyjnego do 4-6 tygodni.

Stały uszczerbek na zdrowiu powoda wyliczony na podstawie tabeli (...) S.A. wyniósł:

- złamanie 2 żeber po stronie lewej: pozycja (...) – 2%,

- zwichnięcie przedniego lewego stawu ramiennego ze złamaniem guzka większego kości ramiennej bez istotnego ograniczenia zakresu ruchomości: pozycja 105A2 – 2%

Złamanie górnej krawędzi trzonu kręgu (...) – obecnie bez dolegliwości bólowych i ograniczenia ruchomości kręgosłupa. Brak tym samym wskazań do orzeczenia uszczerbku w tym zakresie z punktu widzenia ortopedy.

Uszczerbek na zdrowiu powoda wyliczony na podstawie Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18.12.2002 r. wyniósł:

- pozycja 58a – 2% uszczerbku stałego. Powstałe deformacje w wyniku złamania żeber III i IV po stronie lewej są niewielkiego stopnia. Nie wypełnia to definicji pozycji 58 w/w rozporządzenia stąd też kwalifikacja jest per analogiam.

- doznane przez powoda zwichnięcie przednie lewego stawu ramiennego ze złamaniem guzka większego zostało wygojone bez istotnego ograniczenia ruchomości barku lewego – ograniczenie rotacji zewnętrznej do 50°. Kwalifikuje to do orzeczenia stałego uszczerbku wg pozycji 104 w wysokości 5%.

Powrót do pełnej sprawności nastąpił po zabiegach rehabilitacyjnych w październiku 2020 r.

Prawidłowy zakres rotacji kręgosłupa szyjnego wynosi 60° i taka rotacja występuje u powoda.

Deficyt od normy rotacji zewnętrznej w badaniu barku lewego powoda wynosi 10°. Nie jest to zakres ruchomości stanowiący istotne ograniczenie funkcji barku, a czas jaki upłynął od wypadku nie rokuje poprawy w tym zakresie przy dalszym stosowaniu rehabilitacji.

Stwierdzana dysproporcja w ustawieniu łopatek jest wynikiem bocznego skrzywienia kręgosłupa – skoliozy i jest to schorzenie bez związku z przedmiotowym wypadkiem.

Z ortopedycznego punktu widzenia skutki przedmiotowego wypadku nie wymagają dalszego leczenia. Ograniczenia aktywności życiowej powoda spowodowane wypadkiem trwały 4 – 5 tygodni. Powód powrócił do pracy w charakterze kierowcy od 05.09.2020 r. Skutki przedmiotowego wypadku z punktu widzenia ortopedii nie wymagają leczenia rehabilitacyjnego. Rehabilitacja była wskazana bezpośrednio po wypadku, a głównie po 3 – 4 tygodniach celem przywrócenia zakresu ruchomości.

Rodzaj urazów i obecny stan czynnościowy nie dają podstaw do rokowań o konieczności dalszego leczenia i rehabilitacji w przyszłości. W okresie bólowego ograniczenia ruchomości barku lewego, kręgosłupa szyjnego i klatki piersiowej powód wymagał pomocy osób trzecich w wykonywaniu takich podstawowych czynności życiowych jak: kąpiel i utrzymanie higieny, sporządzanie posiłków, utrzymanie porządku, załatwianie spraw poza domem. Pomoc ta była konieczna w okresie 2 tygodni w wymiarze 2 godzin dziennie, a od 4 tygodni w wymiarze 1 godziny dziennie.

/dowód: - opinia pisemna biegłego specjalisty ortopedy – traumatologa

J. B. k. 152 – 154,

- opinia pisemna uzupełniająca biegłego specjalisty ortopedy –

traumatologa J. B. k. 205 – 206/

Powód R. U. w wyniku przedmiotowego wypadku doznał urazu głowy, klatki piersiowej, biodra, kręgosłupa w odcinku Th, barku lewego. Przebyte urazy spowodowały pojawienie się dysfunkcji sprawności ze strony układu nerwowego w postaci przewlekłych pourazowych bólów głowy, w związku z czym występują podstawy do orzeczenia trwałego uszczerbku na zdrowiu z przyczyn neurologicznych zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. w wysokości 5% z pozycji 10a wg tabeli zgodnie z § 8 pkt 3.

Z przyczyn neurologicznych powód nie wymagał, nie wymaga i wymagać nie będzie pomocy i opieki osób trzecich w związku z przedmiotowym wypadkiem.

Zakres cierpień fizycznych i psychicznych w okresie pobytu w szpitalu oceniać należy jako umiarkowany, a w okresie poszpitalnym jako miernego stopnia. Z przyczyn neurologicznych u powoda utrudnienia w życiu codziennym nie występowały, nie występują i występować nie będą. Powód z przyczyn neurologicznych w związku z przedmiotowym wypadkiem rehabilitacji ruchowej nie wymagał, nie wymaga i wymagać nie będzie.

Miesięczny koszt leków przeciwbólowych oceniać należy na ok. 50,00 zł. Kwota ta może być wyższa bądź niższa w zależności od tego jakie leki i sposób leczenia zostanie wdrożony przez lekarza prowadzącego oraz przez jaki okres lekarz prowadzący będzie prowadził leczenie.

Jeśli chodzi o rokowania na przyszłość to przyjmuje się, iż do 2 lat od urazu głowy ze stłuczeniem mózgu występuje zwiększone ryzyko pojawienia się padaczki pourazowej, jednakże na chwilę obecną przesłanki w tym kierunku u powoda nie występowały.

/dowód: - opinia pisemna biegłego z dziedziny neurologii M. K.

k. 172 – 174,

- opinia pisemna uzupełniająca biegłego z dziedziny neurologii

M. K. k. 187/

Od dnia 5 września 2015 roku R. U. był zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w pełnym wymiarze czasu pracy w Firmie Usługowo Handlowej (...) z siedzibą w S.. W okresie od 1 sierpnia 2020 roku do dnia 4 września 2020 roku R. U. przebywał na zwolnieniu lekarskim w związku z wypadkiem. Do pracy wrócił 5 września 2020 roku. W kolejnych miesiącach 2020 roku R. U. otrzymywał wynagrodzenie za pracę netto:

- styczeń – 2.182,30 zł,

- luty 2.154,08 zł,

- marzec 2.133,34 zł,

- kwiecień 2.203,62 zł,

- maj 2.133,34 zł,

- czerwiec 1.928,62 zł,

- lipiec 2.017,19 zł,

- sierpień 1.731,50 zł,

-wrzesień 1.955,81 zł.

/dowód: - umowa o pracę k. 120-121

- zaświadczenie k. 122,

- karta przychodów k. 123

- rejestr przelewów k. 124-129/

W czasie leczenia R. U. poniósł koszty zakupu leków (przeciwbólowych- K., przeciwzapalnych D., osłaniających błonę śluzową żołądka O. M. itp. na łączną kwotę 552,43 (faktury i rachunki k.116-119) oraz w kwocie 260,48 złotych (rachunki k. 168) i w kwocie 325,35 złotych (rachunki k. 202-203). Z rachunków przedstawionych na k. 202 i 203 sąd nie uwzględnił kosztów zakupu M., Dr M. C., R., oraz termometru gdyż nie mają związku z dolegliwościami jakich doznał R. U..

R. U. po wypadku korzystał prywatnie z masażu leczniczych i poniósł koszt 1.000 złotych oraz zabiegów fizjoterapeutycznych na łączną kwotę 540 złotych.

/dowód: - rachunki za masaż k. 148,

- zaświadczenie z gabinetu masażu k. 146

- faktury VAT - 167,200/

R. U. po zdarzeniu został przewieziony karetką pogotowia do szpitala powiatowego w O., gdzie przebywał na oddziale chirurgicznym do dnia 7 sierpnia 2020 roku. Po wyjściu ze szpitala wrócił do mieszkania, które znajduje się w bloku, na paterze. Przez miesiąc opiekę nad powodem sprawowała żona A. U. (1). Żona przygotowywała mężowi posiłki i je podawała, pomagała mężowi w czynnościach higienicznych i ubieraniu się.

/dowód: - zeznania powoda R. U. k. 243- min. 2.03-11.45 w zw. z k. 85 – min. 5.21 – 27.16,

- zeznania świadka A. U. (2) k. 86 v min. 49.47 – 1.04.21

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie w/w dokumentów w szczególności w postaci, dokumentacji medycznej, rachunków, faktur, zaświadczeń, dokumentacji z akt sprawy II K 718/20, opinii biegłych lekarzy: ortopedy, neurologa raz zeznań powoda i świadków A. U. (1) i Z. D. (2).

Dowody te nie budzą żadnych zastrzeżeń ani wątpliwości co do ich wiarygodności. Opinia biegłego ortopedy była kwestionowana przez powoda (pismo k. 157-158). W uzupełniającej opinii pisemnej biegły lekarz ortopeda odpowiedział na zarzuty stawiane przez powoda, w szczególności dokonał ustalenia uszczerbku na zdrowiu stwierdzonego u powoda w oparciu o Rozporządzenie ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku, a nie jak pierwotnie w opinii pisemnej w oparciu o tabelę uszczerbków stosowaną w pozwanym towarzystwie. W oparciu o powyższe Sąd przyjął, stopień trwałego uszczerbku w znaczeniu ortopedycznym w rozmiarze 7 % ustalonym w opinii uzupełniającej.

Opinia biegłego neurologa była kwestionowana przez stronę pozwaną (pismo k. 178), w zakresie przyznania przez biegłego 5 % trwałego uszczerbku na zdrowiu z uwagi na przewlekłe pourazowe bóle głowy. W uzupełniającej opinii biegły wskazał, iż stwierdzone rozpoznanie wypełnia kryteria określone w Międzynarodowej Klasyfikacji Bólów głowy (...) i daje podstawę do przyjęcia trwałego uszczerbku na zdrowiu z pozycji 10 a wg tabeli zgodnie z paragrafem 8 pkt.3 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej. Nadto biegły wskazał, że czasokres stosowania leczenia farmakologicznego zależy od decyzji lekarza prowadzącego. W ocenie Sądu opinia biegłego neurologa wraz z opinią uzupełniająca są rzetelne i jasne i brak jest podstaw aby odmówić im wiarygodności.

Zeznania powoda oraz świadka A. U. (1) korespondują ze sobą w zakresie okoliczności dotyczących sprawowanej opieki, jak również leczenia. Sąd odmówił wiary zeznaniom świadka A. U. (1) w części, w której zeznała, że gdyby nie zwolnienie lekarskie to mąż otrzymałby 4.000 - 5.000 złotych większe wynagrodzenie. Z dokumentacji kadrowej

złożonej przez powoda do akt sprawy nie wynika aby powód otrzymywał legalnie takie wynagrodzenie. Najwyższe wynagrodzenie w 2020 roku, do dnia zdarzenia powód otrzymał w miesiącu kwietniu w kwocie 2.203,62 zł.

Zeznania świadka Z. D. (2) sprawcy wypadku są wiarygodne. W zeznaniach tych świadek przedstawiła przebieg zdarzenia z jej udziałem. Brak jest podstaw aby zeznaniom tym odmówić wiary.

Sąd oddalił wniosek powoda o przeprowadzenie opinii biegłego lekarza laryngologa, z uwagi na to, że jak zeznał powód nie korzystał z pomocy lekarza laryngologa, nie odczuwał żadnych dolegliwości ze strony układu nosowo – gardłowego. Nadto jak wynika z treści konsultacji otolaryngologicznej wykonanej w czasie pobytu powoda w szpitalu po zdarzeniu – jama ustna w normie, słuch prawidłowych, uszy bez zmian. Pacjent nie wymaga leczenia otolaryngologicznego (k. 24).

Sąd oddalił również wniosek powoda o przeprowadzenie opinii lekarza stomatologa. Powód podczas przesłuchania wskazał, że podczas zdarzenia uszkodzeniu uległy zęby dwie dwójki i jedynka (k. 96v). Świadek A. U. (1) zeznała, że uszkodzeniu uległy dwie dwójki (k. 87v). Jak natomiast wynika z dokumentacji leczenia stomatologicznego złożonej przez powoda, leczeniu poddane były zęby nr 11, 12 czyli górna lewa 3 i 4 oraz ząb nr 21 – lewa dolna 4. Na koszty leczenia tych zębów powód wydatkował kwotę 3.750 złotych (k. 149, 168, 165, 199 i 201). W tych okolicznościach uznać należy, że leczenie zębów przez powoda nie było następstwem wypadku. Podkreślić należy, że powód o uszkodzeniu zębów nic nie wskazywał ani w (...) ani na oddziale chirurgicznym. Brak jest zatem podstaw, żeby przyjąć iż uszkodzenie zębów pozostaje w związku przyczynowym ze zdarzeniem.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Powództwo jest zasadne w części.

Jak wynika z materiału dowodowego pojazd uczestniczący w wypadku był ubezpieczony w zakresie OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

W przedmiotowej sprawie nie była kwestionowana zasada odpowiedzialności pozwanego wynikająca z umowy ubezpieczenia OC łączącej sprawcę wypadku komunikacyjnego z pozwanym towarzystwem ubezpieczeń; pozwany przyjął swą odpowiedzialność w toku likwidacji szkody i wypłacił powodowi kwotę 13.600 złotych tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 520,50 złotych tytułem odszkodowania. Powód dochodził w niniejszym postępowaniu dalszego zadośćuczynienia oraz odszkodowania.

Strona pozwana podniosła zarzut przyczynienia się powoda do powstania zdarzenia w wysokości 50 %, wywodząc, że to powód poruszał się z nadmierną prędkością. W ocenie Sądu zarzut ten nie jest zasadny. Jak wynika bowiem z opinii biegłego Z. B. sporządzonej w postępowaniu karnym brak jest podstaw do twierdzenia, że kierujący motocyklem przekroczył dopuszczalną prędkość ruchu na tym odcinku drogi. W warunkach ujętych w aktach sprawy kierujący motocyklem nie miał fizycznej możliwości uniknięcia wypadku (k.94).

Zauważyć wypada w tym miejscu, iż ustalenie wysokości zadośćuczynienia powinno zostać dokonane z uwzględnieniem wszelkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy oraz to, że zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość winna przedstawiać jakąś odczuwalną wartość - por. przykładowo wyrok SN z dnia 12 kwietnia 1972 roku, II CR 57/72, OSNCP 1972, z. 10, poz. 183 oraz wyrok SN z dnia 24 czerwca 1965 roku, I PR 203/65, OSPIKA 1966, poz. 92).

Przy ustalaniu wysokości należnego powodce zadośćuczynienia Sąd uwzględnił rodzaj i zakres doznanego przez powoda w wyniku zdarzenia drogowego urazu, przebyty proces leczenia, doznane cierpienia fizyczne, utrudnienia i ograniczenia w życiu codziennym, oraz konieczność korzystania z pomocy żony przez okres pobytu na zwolnieniu lekarskim tj. 35 dni w wymiarze 3 godzin dziennie.

Dolegliwości bólowe ze strony uszkodzonego lewego barku o znacznym rozmiarze utrzymywały się około 10 dni, następnie w stopniu nieznacznym przez okres około 2 miesięcy. Powód nie miał opatrunku gipsowego tylko temblak na

(...). Nie stosowano unieruchomienia kręgosłupa szyjnego. Dolegliwości bólowe ze strony klatki piersiowej (złamanych żeber) i kręgosłupa szyjnego utrzymywały się do 6 - 8 tygodni. Przy czym stwierdzić należy, że dolegliwości te nie musiały mieć charakteru silnego skoro powód przebywał na L4 tylko 35 dni i wrócił do pracy w charakterze kierowcy zawodowego. Gdyby dolegliwości były znacznego rozmiaru to zapewne powód nie zostałby dopuszczony do pracy przez lekarza medycyny pracy. Biegli lekarze opiniujący w sprawie stwierdzili, że powód nie wymaga dalszego leczenia, nie wymaga też rehabilitacji. Stąd też należy wnioskować, iż mimo groźnego zdarzenia drogowego konsekwencje zdrowotne dla powoda okazały się nie takie groźne. Nadto wskazać należy, że po powrocie do pracy powód nie kontynuował leczenia, za wyjątkiem zabiegów rehabilitacyjnych. Jak wskazał biegły ortopeda zabiegi rehabilitacyjne miały znaczenie bezpośrednio po zdarzeniu dla poprawy ruchomości obecnie nie wpływają już na poprawę stanu zdrowia. Natomiast biegły neurolog wskazał, że ze względów neurologicznych powód nie wymagał rehabilitacji.

Na wymiar zadośćuczynienia miał również wpływ fakt, że powód po zdarzeniu zrezygnował ze swojej pasji jaką była jazda motocyklem.

Powód na skutek zdarzenia doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w znaczeniu ortopedycznym w wysokości 7%, z powodów neurologicznych 5% Łączny trwały uszczerbek na zdrowiu wynosi 12 %.

Uznać zatem należy, biorąc pod uwagę wszystkie opisane okoliczności, że kwota 36.000 zł stanowić będzie odpowiednie i wystarczające zadośćuczynienie za doznaną krzywdę.

Dlatego, skoro pozwany wypłacił już 13.600 zł nadto w postępowaniu karnym orzeczono na rzecz powoda nawiązkę w kwocie 1.000 złotych należało zasądzić tytułem dalszego zadośćuczynienia kwotę 21.400 zł. O czym Sąd orzekł w pkt. 1 wyroku.

Zgodnie z art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego powód poniósł koszty zabiegów fizjoterapeutycznych i masaży w łącznej kwocie 1.540 złotych oraz koszty leków w łącznej kwocie 1.212,43 złotych.

Na koszty odszkodowania złożyły się również koszty związane z utraconym dochodem w związku z przebywaniem powoda na zwolnieniu lekarskim przez 35 dni. Jak już wskazano wyżej powód w 2020 roku uzyskał najwyższy dochód netto w miesiącu kwietniu, w kwocie 2.203,61 złotych. W sierpniu 2020 roku wynagrodzenie powoda stanowiło kwotę 1.731,50 złotych, a we wrześniu 2020 roku kwotę 1.955,81 złotych. Dlatego też przyjąć należy, że w miesiącu sierpniu powód utracił dochód w kwocie 472,11 złotych (2.203,61 – 1.731,50). Natomiast w miesiącu wrześniu powód utracił dochód w kwocie 247,80 złotych (2.203,61 – 1.955,81). Łącznie powód utracił dochód w kwocie 720 złotych.

Na koszty odszkodowania złożyły się również koszty opieki osób trzecich. W ocenie sądu powód wymagał pomocy żony w przygotowywaniu posiłków, czynnościach higienicznych w wymiarze 3 godzin dziennie przez okres 35 dni, tj. przez okres przebywania powoda na L4. Nie można przyjąć, że powód wymagał pomocy w dłuższym czasie, gdyż wrócił do pracy i świadczył pracę jako kierowca. Zatem jego lewa ręka musiała być sprawna na tyle, że został dopuszczony do świadczenia pracy. Nie wymagał już w tym okresie pomocy. Tym bardziej, że jak zeznała żona powoda wyjeżdżał z domu na dwa dni w trasę. Stąd też nie można przyjąć, że ta pomoc była dalej świadczona. Biorąc pod uwagę charakter doznanych przez powoda obrażeń, i związane z nimi ograniczenia w życiu codziennym w ocenie sądu powód wymagał pomocy osób trzecich w wymiarze 3 godzin. Koszt opieki za jedną godzinę usługi stanowi kwotę 13 złotych, zgodnie z uchwałą nr XV/136/2015 Rady Miejskiej w O. z dnia 27 listopada 2015 roku. Zatem łącznie koszty opieki osób trzecich stanowią kwotę 1.365 złotych.

Łącznie odszkodowanie na rzecz powoda stanowi kwotę 4.837,43 złotych (1540 + 1.212,43 +720 + 1.365). Wobec okoliczności, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłacono powodowi kwotę 520,50 złotych tytułem odszkodowania (220,50 zł tytułem kosztów opieki i 300 złotych tytułem wydatków na leki) należne powodowi odszkodowanie stanowi kwotę 4.316,93 złotych (4.837,43 – 520,50). Dlatego też Sąd orzekł jak w pkt. 2 wyroku.

W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeczono w myśl art. 481 par. 1 k. c. w zw. z art. 817 § 1 k.c..

Co do odsetek od zadośćuczynienie zasądzono je od dnia 22 września 2020 roku, zgodnie z zasadą, że zakład ubezpieczeń winien spełnić świadczenie w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku. Zawiadomienie złożono pozwanemu w dniu 21 sierpnia 2020 roku (k.34). Natomiast odsetki od odszkodowania zasądzono dla kwoty 2.085 złotych od dnia 15 listopada 2020 roku, czyli następnego dnia po wydaniu decyzji odmownej przez pozwanego. Od kwoty 2.231,93 złotych od dnia 12 lipca 2022 roku tj. od dnia doręczenia pisma zawierającego rozszerzenie powództwa (k. 242).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k. p. c. Powód wygrał proces w 80 % (32.225 zł – wartość przedmiotu sporu). Koszty poniesione przez stronę powodową wyniosły 7.029,56 złotych (opłata sądowa w wysokości 1.983 zł, wynagrodzenie biegłego ortopedy w kwocie 991 zł, wynagrodzenie biegłego neurologa w kwocie 438,56 zł, opłata od pełnomocnictwa – 17 zł oraz 3.600 zł tytułem wynagrodzenia dla pełnomocnika). Koszty poniesione przez stronę pozwaną wyniosły 3.617 zł. i stanowiły one wynagrodzenie dla pełnomocnika wraz z opłatą od pełnomocnictwa. Łącznie koszty procesu poniesione przez strony stanowiły kwotę 10.646,56 złotych. Strona powodowa wygrała sprawę w 80 %, strona pozwana przegrała sprawę w 20 %. Zgodnie z zasadą stronę winny obciążać koszty sądowe w takim zakresie jak przegrała sprawę. Zatem powoda winny obciążać koszty w kwocie 2.129,31 złotych (10.646,56 zł x 20 %), skoro faktycznie powód poniósł koszty w wysokości 7.029,56 złotych należy mu się zwrot w kwocie 4.900,25 złotych (7.029,56 – 2.129,31 zł), którą to kwotę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda.

O zwrocie nierozliczonej zaliczki Sąd orzekł w pkt. 5 wyroku na podstawie art. 84 ust. 2 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2020 roku, poz. 755 ze zm).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.